

[Nør Christensen]

man gøre under et sådant weekendophold eller i en uges tid.

I stedet for at sige, hvad en dommer jo skal sige – og det er ingen kritik af dommerstanden: I henhold til straffelovens paragraf et eller andet får du sådan og sådan – kunne man sige til den unge: Det, du har foretaget, kammerat, er altså »dybt godnat«. Hvad det betyder, ved jeg dårligt nok, men man kunne sige det i et ungdommeligt sprog i hvert fald, sådan at den unge virkelig forstår, at hvis han gør det her én eneste gang til, så falder hammeren, og den falder meget, meget hårdt. Det er der god grund til.

Vi kunne se i går på TV 2, hvorledes det kan lade sig gøre, at folk kan lave 40, 50, 60, 70 brugstyverier af biler, og man kan stort set ingenting stille op, fordi der går så lang tid, inden der sker noget. Det er den slags ting, vi skal have gjort op med. På et langt, langt, langt tidligere tidspunkt skal vi ind med en konsekvens over for de unge førstegangskriminelle, således at de virkelig får – billedlig talt – et klip i øret.

Jeg ved godt, at man vil sige, at vi også ønsker at straffe med længere straffe. For god ordens skyld skal jeg sige, at jeg på intet tidspunkt, ej heller i dag, har talt om, at strafferammerne skal udvides. Jeg har kun gjort opmærksom på, at jeg ønsker en ændret holdning til de her ting. Vi må meget, meget gerne have pæne og moderne og ordentlige fængsler. Jeg ønsker ikke genindført vand og brød, eller at fugten skal drive ned ad væggene og den slags ting.

For vores skyld kan vi for så vidt angår den sociale kontrakt godt acceptere, at man prøver sig frem på forsøgsbasis. Det kan vi ikke have de store følelser over for. Om det er noget, der vil lykkes, kan man have sine tvivl om, men vi vil ikke stille os op og sige: Det er en fuldstændig tåbelig idé, at man vil prøve sig frem på forsøgsbasis et eller andet eller flere steder rundt omkring i landet.

For så vidt angår straffeloven og spørgsmålet om den kriminelle lavalder kan det godt være nødvendigt, at man gør noget på et tidspunkt. Justitsministeren skal ikke komme til at mangle hjælp hos os, hvis man ønsker at få den kriminelle lavalder sænket til under 15 år. Der er tale om en naturlig udvikling, for man har jo sænket valgretsalderen, og da man ville gøre det, var der ingen grænser for, hvor modne de unge var blevet.

Hos os går vi ind for 12-års-valgret. Jeg har ikke sagt, at den kriminelle lavalder skal sættes til 12 år eller noget i den retning, men jeg har ikke noget imod, at man i de grovere tilfælde kan sætte ind med en eller anden straffesanktion. Det kan være nødvendigt. Vi vil i hvert fald være parat til at se på det.

Vi mener, at den tid, hvor man går rundt og skal finde på undskyldninger for, at man gør dette eller hint forkert, er ved at være forbi. Vi mener, at man nu skal have en mere konsekvent holdning på disse områder, og at vi skal have indprentet de unge førstegangskriminelle, at de værgso har at have respekt for fællesskabet.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det er stadig væk antallet af tiltalefrafald, jeg er lidt optaget af.

I 1985 var der 1.445 15–17-årige, der fik tiltalefrafald, og 425, der fik betingede domme. Vi kan ikke have tiltalefrafald og betingede domme i det omfang, vi hidtil har haft, siger hr. Nør Christensen.

Så vil jeg godt spørge: Hvor langt skal det ned? Hvor få skal der være, og hvad skal der være i stedet for? Skal det så være en ubetinget dom eller hvad?

Hvis det ikke er det tal, det var det ikke, da jeg spurgte hr. Bjørn Elmquist om noget, der ligner det, jeg spørger hr. Nør Christensen om, og da hr. Nør Christensen lød kolossalt overbevisende i sin viden om, hvor stort antal det drejede sig om, vil jeg godt spørge – jeg ved ikke, om justitsministeren ved det, hr. Bjørn Elmquist vidste det ikke – hvordan statistikken over, hvor mange tiltalefrafald og betingede domme de enkelte unge får, ser ud. Det vil jeg gerne vide, hvis hr. Nør Christensen ved det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Det er utroligt at høre hr. Nør Christensen, der i ungdommeligt sprog fremfører forhistoriske kriminalpolitiske betragtninger med børnefængsler, hvor børn skal puttes ind i selskab med spritbilister – som om der skulle være noget som helst opbyggeligt i det! Man kan bare glæde sig over, at de holdninger, hr. Nør Christensen fremfører, er der ikke flertal for i det her Folketing eller i folket i almindelighed.